

Život farností 2

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky únor 2007

Postní pastýřský list olomouckého arcibiskupa

Drazí bratři a sestry,
na několika místech jsem se v poslední době při setkání s dětmi zeptal na jejich ranní modlitbu. K mému překvapení, se hlásily jen výjimky. Zapomněly, nestihly dnes ráno, nebo je to nikdo vůbec nenaučil?

Nechci soudit. Rád bych však připomněl rodičům i katechetům, že jde o podstatnou věc náboženské výchovy. Proč?

K tomu, aby byl někdo skutečným křesťanem, nestačí křest či další svátosti, ani znalosti z Bible a Katechizmu, i když je to všechno velmi důležité. Podstatná je křesťanská víra. To je především osobní vztah k Bohu. Uznávám ho, znám ho, záleží mi na něm, chci se mu líbit, jsme přátelé. To teprve vede k životu z víry i k naději na šťastnou věčnost. S přítelem rád mluvím, myslím na něho, i když ho nevidím, dělám mu radost, učím se od něho a v mnohém chci být jako on, proto mě zajímá jeho názor, zkušenost, plány. Přátelství vede ke společnému životu a společným zážitkům. Těšíme se na to, že můžeme být spolu. To pak zpětně upevňuje vzájemný vztah.

Opravdové křesťanství není myslitelné bez hlubokého přátelství s Ježíšem. Proto se často modlíme – mluvíme s Bo-

hem. Proto první i poslední myšlenky každého dne mají patřit Ježíši. To platí pro děti, dospělé i staré.

Postní doba je dobou duchovního cvičení, kázně a pokání. Vezměme ji letos jako dobu tréninku toho nejdůležitějšího v našem křesťanství: budování přátelství s Ježíšem, snahy líbit se mu v našem chování, ale s vědomím, že on vidí do každého koutku našeho srdce. Zlepšeme či zavedme pravidelnou modlitbu každé ráno a každý večer. Ranní modlitba nemusí být dlouhá, ale první myšlenka má patřit božskému Příteli. Hodí se mu poděkovat za nový den. Všichni se ho nedožili. Dostáváme novou šanci nádherně prožít další den, další kousek života. Máme sice své plány, ale nevíme, co všechno dnes přijde. Proto svěřme Ježíši celý den, ať nás vede svou moudrostí a vyprosme si pozornost k jeho hlasu i sílu k uskutečnění toho, co se mu bude líbit. Můžeme to dělat vlastními slovy, nebo použít ranní modlitbu třeba z Kancionálu (024).

Večerní modlitbě věnujme více času. Přidejme naučené modlitby, nepamenujme se podívat na uplynulý den s otázkou: Jak se to všechno asi Pánu Ježíši líbilo?

dokončení na straně 2

Naše kostely III

Osada Branky byla sice založena někdy kolem r. 1270 (příspěním biskupa Bruna ze Schaumburka), nicméně první zmínky o kostele pocházejí až z r. 1784. Zda předtím existovala v Brankách nějaká kaple či kostelík, není známo. Před tímto datem byla obec Branky přifařena do Kelče (zde se také nacházel děkanský úřad, a to v letech 1673–1937). Farní kostel byl postaven během tří let z financí náboženského fondu a v květnu r. 1787 byl zasvěcen Neposkvrněnému početí Panny Marie. Původně měl jen hlavní oltář, později i dva boční oltáře (sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého). Prvním duchovním správcem nově zřízené farnosti se stal P. Eliáš Eugen Heinrich.

R. 1794 byly k farnosti přičleněny Police a Oznice. Nákladem všech těchto tří obcí byl také r. 1850 u kostela zbudován kamenný kříž (na straně ke škole). Před kostelem se rovněž nacházela socha sv. Jana Nepomuckého (z r. 1734, nyní je umístěna v kostele pod kůrem). Sochy sv. Františ-

ka z Assisi a sv. Antonína Paduánského, které stály původně před vchodem do kostela, byly r. 1887 pro svou sešlost pochovány u kostelní zdi. V letech 1849–1852 byly obnoveny všechny tři oltáře. O rok později byly do věže farního kostela k původně jednomu zvonu přidány další dva. V této době byla také sakristie opatřena novým stropem a břidlicovou krytinou a na oltář byly pořízeny dva svícny. R. 1856 došlo k opravě fary a r. 1912 k jejímu rozšíření (přístavba poschodí). Od r. 1917 sloužil k bohoslužebným účelům pouze jeden zvon, ten nejmenší, protože dva větší zvony byly zabaveny státem pro válečné účely. R. 1925 byly zvony vráceny na věž

a tentokrát k nim přibyl ještě 4. zvon, tzv. umíráček. Nicméně situace se opakovala znovu r. 1942, kdy byly tři větší zvony opět sňaty pro válečné účely.

dokončení na straně 7

Hospic Citadela

Nestátní neziskové zdravotnické zařízení

Hospic Citadela, jehož zřizovatelem a provozovatelem je Diakonie ČCE, byl slavnostně uveden do provozu v dubnu 2004, v předvečer vstupu České republiky do Evropské unie. Posláním hospice je péče o nevléčitelně nemocné pa-

cienty způsobem, který zajišťuje co nejvyšší dosažitelnou kvalitu života a zachování důstojnosti pacientů v jejich posledních dnech. Proto je v hospici poskytována individuálně zaměřená paliativní ošetrovatelská péče, neboli léčba bolesti, která je

nejstarší lékařskou a ošetrovatelskou disciplínou. Paliativní péče smrt ničím neurychluje ani neoddaluje, mírní bolest a jiné symptomy nemoci a začleňuje do komplexní péče i psychologický, sociální a duchovní aspekt. Hospicová péče zahrnuje i podporu a pomoc rodině nemocného, která má možnost svého blízkého stále doprovázet přímo u lůžka. Má-li být paliativní péče rozvinuta odpovídajícím způsobem, je zapotřebí, aby pacient přišel včas a mohl v hospici pobýt alespoň 3–4 týdny. Důvodem přijetí pacienta do hospice jsou pokročilá stadia nádorových onemocnění a terminální stadia i jiných nemocí. Navrhnout či doporučit tento způsob léčby a péče o nemocného může praktický nebo ošetrovací lékař. Umístění do hospice si však může vyžádat i rodina nebo sám pacient. Podmínkou přijetí je odpovídající diagnóza potvrzená ošetrovacím léka-

Diakonie ČCE – hospic Citadela
Žerotínova 1421
757 01 Valašské Meziříčí
telefon: 571 629 084
e-mail: hospic@citadela.cz
www.citadela.cz

řem a písemný Informovaný souhlas nemocného, který je součástí Žádosti o přijetí klienta. O přijetí pak rozhoduje odborná komise s ohledem na zdravotní stav žadatele a aktuální kapacitní možnosti hospice.

Pokoje pro hospicové pacienty jsou většinou jednolůžkové, vybavené přistýlkou pro blízké nemocného, nočním stolem, stolem a skříní. Postele jsou všestranně elektricky polohovatelné. Součástí každého pokoje je i sociální zařízení.

Pacient má možnost si pokoj vybavit drobnými předměty, které má v oblibě, včetně vlastního televizoru. Režim dne v hospici se liší od nemocničního zejména tím, že se maximálně přizpůsobuje potřebám a přáním nemocného. Ráno nemocného nikdo nebudí, večer mu nevypíná televizi, dokonce i čas k jídlu si klienti určují sami. Příbuzní a přátelé mohou přicházet a zůstat zde 24 hodin denně.

V případě volné kapacity je poskytována i respitní (odlehčovací) péče rodinám, které se starají o své blízké v domácím prostředí a potřebují krátkodobou výpomoc.

Postní pastýřský list olomouckého arcibiskupa

dokončení ze strany 1

Co by on na mém místě nedělal, nebo dělal jinak? Chyby svěřme s upřímnou lítostí jeho milosrdenství a prosme o nové světlo poznání jeho vůle a o novou sílu k lepšímu životu. K modlitbě patří také zahledění se na Ježíše a zaposlouchání do jeho slov, která můžeme číst z evangelia. Mluvíme s Pánem i o ostatních lidech a jejich potřebách. Tam, kde je to možné, je dobré se modlit v rodině společně. Společná modlitba upevňuje rodinu a je dokázáno i statisticky, že tam, kde se rodina společně modlí, je méně ztroskotaných a rozvedených manželství. Rodina, která se společně modlí, trvá, říkávala často Matka Tereza. Modlitba není jen záležitostí duše, ale celého člověka, proto se do modlitby zapojuje i tělo vyjadřující svým postojem

a kázní úctou před Bohem, pokornou soustředěností a připraveností k naslouchání i uskutečňování Božích přání. V tom smyslu má svou cenu klečení i zbožné sepnutí rukou.

Vděčně vzpomínám na zpovědníka, který mi kdysi jako chlapec, který vyznával, že ráno zapomněl na modlitbu, poradil: Nauč se vstávat tak, že dřív než obuješ papuče, klekneš si u postele a krátce se pomodlíš. Pokud si zvykneš při vstávání nejprve kleknout, není možné, abys zapomínal. Chtělo to trénink, ale po mnoha letech vám mohu potvrdit, že to funguje. Dělán to dodnes a totéž radím všem, kdo si dosud na pravidelnou ranní modlitbu nezvykli. Považuji to ve výchově ke křesťanství za zásadně důležité.

Rodiče, kteří nepřivedou děti k přátelství s Pánem Ježíšem a nenaučí je každodenní modlitbě a pravidelné účasti na nedělní mši svaté, nezvládl svůj základní úkol výchovy dětí. Jestli se však tento základ podaří položit, pak

už jen stačí dětem ukazovat, co se Ježíši, na kterém nám záleží, líbí. Ovšem, dospělí mohou naučit děti jen to, co dělají sami.

Proto, bratři a sestry, malí i velcí, využijme všichni tuto postní dobu k upřímnému a poctivému prohloubení svého přátelství s Pánem Ježíšem. Věřím, že nás to dobře připraví na Velikonoce, přivede i k novému pochopení Kristova utr-

pení a zmrtvýchvstání, k duchovnímu prohloubení i nalezení pravé velikonoční radosti z jeho vítězství a také naší účasti na něm. Vždyť právě díky prohloubenému přátelství s ním se nás to všechno bude daleko více týkat.

*K požehnanému postnímu úsilí každému z vás ze srdce
žehná arcibiskup Jan Graubner*

Charita informuje

Spolupráce Charity a ISS–COP Valašské Meziříčí

Studenti z místní ISS–COP zaplatili studium Vijethovi M. Basavarajovi z Indie. Kde na to vzali peníze?

Jeden a půl školního roku může Vijeth studovat díky aktivitám studentů a kantorů ISS–COP Valašské Meziříčí. Částku ve výši 7 586 Kč předali počátkem ledna Charitě Valašské Meziříčí, která je Vijethovým patronem.

Studenti ISS–COP se v průběhu listopadu a prosince 2006 ve spolupráci s Charitou a ADROU ve Valašském Meziříčí

zapojili do projektu Rodina bez hranic, zaměřeného na Adopci na dálku. Cílem této kampaně je prostřednictvím dárců z České republiky umožnit dětem z nejméně vyspělých částí světa získat vzdělání.

V rámci projektu proběhla i beseda s představitelem církve – otcem Petrem Krenickým, který působí jako misionář na Ukrajině. Velmi poutavou formou přiblížil problémy tamní společnosti a potřebu pomoci této zemi v oblasti vzdělávání dětí. Po ukončení besedy došlo ke zcela spontánnímu vybrání a předání finanční částky, kterou studenti mezi sebou vybrali.

Studenti se rovněž již tradičně zapojili do jedné z akcí projektu – Živý betlém. Na náměstí ve Valašském Meziříčí se

17. prosince konal předvánoční „Živý betlém“. Pro všechny, kteří se přišli na tuto akci podívat, zajišťovali naši studenti občerstvení. Nabízeli nejen horké nápoje, ale také různé koláčky, koláče, preclíky a perníčky, které vyrobili při odborném výcviku. Výtěžek z tohoto prodeje putoval rovněž na konto Adopce na dálku. Stranou nezůstali ani studenti a zaměstnanci ISS–COP na ul. Palackého. I oni přispěli do tohoto projektu částkou 1 223 Kč, kterou mezi sebou vybrali.

Jedná se již o čtvrtý ročník kampaně a vždy se ISS–COP (bývalé SOUP Valašské Meziříčí) aktivně zapojilo. Letos ale poprvé přišli studenti s tím, jak získat peníze, a přitom si v praxi vyzkoušet znalosti ze studia odborných předmětů.

Na začátku byl nápad studentů oboru Řezník. Jedním z předmětů, které mají v učebním plánu, je i předmět „Psy-

chologie prodeje“. Jak si učivo vyzkoušet v praxi? Co takhle „burza hraček“?

Nápad se zalíbil paní učitelce Bc. Dagmar Zetkové, která studenty tento předmět vyučuje. A tak po vášnivé diskusi udělali plán. Oslovili všechny studenty, aby donesli do školy hračky, které již nepotřebují. Následně hračky ocenili. Aby byla burza zajímavější, vyzvali kolegy nástavbového studia, jejichž učebním předmětem je Marketing a management, k „souboji“. Utvořili dva týmy, které budou hračky ve škole prodávat. A teď se ukáže, kdo své školou nabyté znalosti lépe uplatní v praxi. Den „D“ nastal 21. prosince 2006. Ve škole se ten den téměř neučilo, ale zato zde panoval čilý obchodní ruch. Týmy nabízely hračky studentům

i kantorům, přičemž jim vysvětlovali, že výtěžek pomůže indickému chlapci, aby mohl studovat. Jmenuje se Vijeth M. Basavaraj, je mu 10 let a žije pouze se svou matkou a sourozenci ve městě Davanagere. Tento chlapec, stejně jako tisíce dalších, by bez projektu „Adopce na dálku“ z finančních důvodů do školy chodit nemohl. Studenti tak nejen přispěli na studium Vijetha, ale pořídili si pro své blízké vánoční dárek podtržený krásnou symbolikou. Souboj byl velmi těsný, hodně záleželo na šikovnosti, obchodních a managerských dovednostech. A kdo že zvítězil? Studenti oboru Řezník.

Hračky, které se neprodaly, darovali dětem z Azylového domu ve Valašském Meziříčí. Nápad by mohl posloužit jako

návod i pro jiné školy, jak se aktivně zapojit do tohoto projektu, či peníze použít na jinou záslužnou věc, aniž by se žáci museli skládat ze svého kapsného.

Tato nádherná spolupráce mezi ISS–COP Valašské Meziříčí (bývalým SOUP Valašské Meziříčí) a Charitou VM je již dlouholetou tradicí. A není to spolupráce jednostranná, neboť nezanedbatelným aspektem je i výchova studentů k solidaritě a lidskosti, rozvoji sociálního citění.

Závěrem bych chtěla poděkovat zejména panu ing. Vráníkovi (bývalému řediteli SOUP VM) a paní ředitelce ing. Michalíkové za vstřícnost a pochopení, ale také studentům a kantorům, kteří Vijethovi umožní studovat další rok a půl.

Lenka Machalská

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Popeleční středa – začíná doba postní

Tak jako v minulých letech na Popeleční středu nám podle prastarého zvyku udělá kněz popelem na čelo kříž. Popel a kříž... Obojí je důležitým znamením.

Popel je znamením pomíjivosti, kříž znamením života. Smrt a život – to je realita lidské existence. Už od narození máme v sobě nákazu smrti. Smrt je sice naší jistotou, ale není jistotou poslední. Právě při popelci si můžeme znovu uvědomit, co to znamená, že jsme vykoupeni. Smrt Kristova je velikonoční branou k vyšší dimenzi života. To je radostná zvěst.

Když někdo zemře, často říkáme: „Už to má za sebou.“ Jednou to bude platit i o nás.

Nevadí! Od křtu v sobě nosíme i život, a ten je silnější než smrt těla.

Kříž je mocnější než popel.

Kristus je mocnější než smrt.

Za čtyřicet dní po Popelci bude neděle Zmrtvýchvstání.

Popeleční středou začíná doba postní. Pravou podstatou postu není zdrženlivost od pokrmů, ale od hříchu. Kdo se postí jenom od jídla, ten smysl postu snižuje.

Postíš se? Ukaž to skutkem! Jak? Podívejme se, co nám radí například sv. Jan Zlatoústý:

Vidíš-li chudého, slituj se nad ním.

Vidíš-li svého nepřítele, smíř se s ním.

Vidíš-li, že tvůj přítel jedná šlechetně, nezavíď mu.

Ať se postí nejen ústa, ale i oko, noha, ruka a všechny naše údy.

Ať se postí naše ruka od nespravedlivého majetku.

Ať se postí naše chůze za nedovolenými věcmi.

Ať se postí naše oko od všetečných pohledů.

Ať se postí naše ucho od pomluv a nactiutrání.

Ať se postí naše ústa od kluzkých slov a tupení.

Jaký užitek můžeme mít z toho, když se sice zdržujeme masa, ale bratry vraždíme. Neboť ten, kdo na cti utrhá, ten podle sv. Pavla vraždí svého bližního.

K postu patří pokání a odpouštění.

K poustevníkovi se přišly zpovídat dvě ženy. Jedna vyznala těžké viny a prosila o rozhřešení. Druhá pokládala své prohřešky za nepatrné a měla pocit, že vlastně nemá co odčiňovat.

Boží muž přikázal první: „Jdi a přines velký kámen!“

Druhé poručil: „Přines tašku malých kamínků!“

Když se ženy vrátily, řekl jim: „To, co jste donesly, teď vraťte na původní místo!“

První žena nový úkol brzo splnila. Druhá však marně hledala místa, odkud kamínky přinesla.

Boží muž jí řekl: „Právě tak je to s vašimi hříchy. Ty drobné přestupky, o nichž si myslíte, že ani nepotřebují odpouštění,

ty malé nepoctivosti, urážky, pomluvy, lži, které se zdají nenápadné a nepodstatné, jsou často mnohem horší než ty velké. Napravit je a zbavit se jich bývá mnohem obtížnější. Bez odpuštění nejsme křesťany. Bez ochoty odpustit je život prázdný.

otec Jaroslav Kašpar

Dopis našich biskupů ke sbírce Svatopetrský halěř

Drazí bratři a sestry,

v neděli 25. února se uskuteční každoroční sbírka nazvaná Svatopetrský halěř. V roce 2006 se při ní v České republice vybralo téměř osm milionů korun. Za tuto štědrost vám patří dík nejen od Svatého otce, ale i od nás, biskupů.

Prostředky získané v rámci sbírky Svatopetrský halěř jsou určeny k tomu, aby Svatý otec mohl jménem celé církve přispět ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, živelných katastrof, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.

Svatý otec si vaší pomoci velmi váží. Považuje ji za účast na jeho apoštolské práci a současně ve vašem daru vidí konkrétní projev odpovědnosti za potřeby univerzální církve.

Vybrané prostředky proto opět poskytneme do zodpovědných a milosrdných rukou papeže. Svůj dar věnujeme s vědomím křehkosti naší vlastní existence a s přáním preventivně poskytnout pomoc těm, kteří ji budou akutně potřebovat – neboť stále platí: “Kdo rychle dává, dvakrát dává!”

Dovolte nám vyjádřit také naši upřímnou vděčnost za veškeré příspěvky během celého roku!

Pán Bůh vám zaplatí!

Vaši čeští a moravští biskupové

Arcidiecézní muzeum v Olomouci připravuje nové projekty

Arcidiecézní muzeum v Olomouci usiluje o navázání spolupráce s Dómským a diecézním muzeem ve Vídni. Od poloviny února dále návštěvníkům nabídne audioprůvodce.

Zájemce seznámí například s historií objektu a s nejvýznamnějšími exponáty. Muzeum nakoupí zvukové průvodce mimo jiné proto, aby vyšlo vstříc cizincům.

Půjčovné bude 25 korun. Návštěvník získá informace o objektu, o výstavních sálech a nejvýznamnějších památkách, k nimž patří například kočár olomouckého biskupa Ferdi-

nanda Julia Troyera, monstrance Zlaté slunce Moravy nebo socha Šternberská Madona.

Arcidiecézní muzeum v Olomouci bylo otevřeno loni v červnu. V postkomunistických zemích střední a východní Evropy je ojedinělé. Diecézní muzea fungují například v Německu či Rakousku, většinou jsou to ale církevní zařízení. Na vytvoření olomouckého Arcidiecézního mu-

zea se podílela církev i stát. Ve stálé expozici představuje všechny umělecké obory od románského umění, gotiky, přes manýrismus a baroko až po rokoko. Samostatným exponátem je areál národní kulturní památky Přemyslovský hrad, který je podle poznatků archeologů trvale osídlen již 6000 let. Do muzea zavítalo od jeho otevření zhruba 47 650 lidí.

Přehled hospodaření za rok 2006

Farnost	Branky	Lešná	Valašské Meziříčí
Nájemné	0,00 Kč	17,00 Kč	0,00 Kč
Prodej majetku	0,00 K	0,00 K	704,00 K
Sbírky	517 902,00 Kč	269 908,00 Kč	2 028 643,00 Kč
Dary fyzických a právnic. osob	50 000,00 Kč	5 000,00 Kč	128 700,00 Kč
Úroky z vedení běžného účtu	270,85 Kč	26,80 Kč	239,79 Kč
Příspěvek obecní, krajský a státní	150 000,00 Kč	20 000,00 Kč	0,00 Kč
Půjčka	600 000,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Vrácení půjčky z farnosti Lešná	180 000,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Ostatní příjmy ¹⁾	0,00 Kč	0,00 Kč	31 000,00 Kč
Zůstatek k 31. 12. 2005	526 551,79 Kč	73 996,77 Kč	385 553,76 Kč
Příjmy celkem	2 024 724,64 Kč	368 948,57 Kč	2 574 840,55 Kč
Vrácení půjčky farnosti Branky	0,00 Kč	180 000,00 Kč	0,00 Kč
Bohoslužebné výdaje	3 113,00 Kč	8 440,50 Kč	61 013,00 Kč
Režijní výdaje ²⁾	66 816,00 Kč	47 742,50 Kč	636 887,65 Kč
Oprava památek ³⁾	1 874 996,50 Kč	35 043,50 Kč	16 303,00 Kč
Opravy ostatní ⁴⁾	10 289,50 Kč	2 406,00 Kč	197 708,50 Kč
Odeslané sbírky ⁵⁾	38 518,00 Kč	39 379,00 Kč	474 219,00 Kč
Dary a charitativní výdaje ⁶⁾	2 260,00 Kč	1 922,00 Kč	130 381,00 Kč
Daň z nemovitostí	0,00 Kč	93,00 Kč	1 651,00 Kč
Nákup dlouhodobého majetku ⁷⁾	0,00 Kč	0,00 Kč	604 499,90 Kč
Ostatní výdaje ⁸⁾	8 765,50 Kč	20 096,00 Kč	186 656,50 Kč
Výdaje celkem	2 004 758,50 Kč	335 122,50 Kč	2 309 319,55 Kč
Rozdíl příjmů a výdajů	19 966,14 Kč	33 826,07 Kč	265 521,00 Kč

Sbírky ve Valašském Meziříčí činily celkem 2 028 643 Kč. Z toho sbírky na sociální zázemí činily 554 187 Kč.

Dary fyzických a právnických osob činily 128 700 Kč. Z toho dary na sociální zázemí činily 109 000 Kč.

- 1) Církevní grant na stavbu sociálního zázemí
- 2) Např.: plyn, el. energie, telefon, vodné, stočné, poplatky za komunální odpad, ostraha kostela, tisk Života farností, misijní a liturgické texty, poštovní a spořitelní poplatky, kancel. potřeby, čisticí a úklid. prostředky.
- 3) Branky – oprava střechy kostela.
Lešná – malování.
Valašské Meziříčí – oprava střešní krytiny na kostele v Krásně, fary, věže kostela, varhan a práce s plošinou při opravách střech.
- 4) Branky – oprava a kontrola EZS, oprava el. motoru.
Lešná – oprava elektrického zabezpečovacího systému.
Valašské Meziříčí – dláždění dvora, rekonstrukce plynoinstalace na faře.
- 5) Svatopetrský haléř, Svatá země, bohoslovci, církevní

školství, misie, Arcidiecézní charita, televize NOE, potřeby diecéze.

- 6) Branky – Bible pro Filipíny, příspěvek na děkanskou pouť dětí v Zašové.
Lešná – Bible pro Filipíny, příspěvek na děkanskou pouť dětí v Zašové.
Valašské Meziříčí – Sběrka pro Charitu Valašské Meziříčí, bible pro Filipíny, příspěvek na děkanskou pouť dětí v Zašové, knihy pro Charitu a ZŠ Salvátor.
- 7) Valašské Meziříčí – sociální zázemí.
- 8) Branky – hasicí přístroje, odměny pro děti, učebnice do náboženství, odvoz střešní krytiny, příspěvek na lekciónáře.
Lešná – Hasicí přístroje, odměny pro děti, učebnice do náboženství, občerstvení při děkanské konferenci, pohoštění při bířmování, příspěvek na lekciónáře.
Valašské Meziříčí – hodiny ke zvonům, kopírka, ubytování a doprava pro bířmovance, pastorační a katechetické pomůcky, učebnice do náboženství, odměny pro děti a knihy do farní knihovny.

Přehled poutních slavností na Svatém Hostýně v roce 2007

- Ne 18. 3. Svatojosefská soukromá pouť mužů.
So 28. 4. Čtrnáctá celonárodní pouť hasičů.
Ne 6. 5. Valná hromada Matice svatohostýnské.
Pouť Klubu křesťanských žen.
Ne 20. 5. Pátá pouť včelařů.
Po 28. 5. Sedmá pouť písičích křesťanů.
So 9. 6. Eucharistický průvod z Bystřice pod Hostýnem na Sv. Hostýn.
Ne 10. 6. Pátá pouť podnikatelů.
Út 12. 6. Pouť kněží olom. arcidiecéze za vlastní posvěcení.
Pá 15. 6. Pouť členů Apoštolátu modlitby.
So 16. 6. Společná pouť Sdružení žáků a žákyň Dona Boska.
So 30. 6. Dětská pouť na začátku prázdnin.
So 14. 7. Pouť obce Slavkov.
Ne 12. 8. Hlavní pouť.
So 25. 8. Arcidiecézní pouť rodin a dětská pouť na konci prázdnin.
Ne 26. 8. Tradiční orelská pouť.
So 1. 9. Patnáctá pouť muklů – vězňů totalitních režimů.
Ne 9. 9. Pouť členů Matice svatohostýnské.
Pá 21. 9. První den františkánské pouti.
So 22. 9. Druhý den františkánské pouti.
Ne 7. 10. Růžencová pouť.
So 13. 10. První den dušičkové pouti.
Ne 14. 10. Druhý den dušičkové pouti.
So 20. 10. Devátá myslivecká svatohubertská pouť.
Po 31. 12. Děkovná bohoslužba na konci roku.

Podrobné informace můžete nalézt na internetové adrese <http://www.hostyn.cz>.

Rodinná katecheze O některých časopisech a nepravdách

Postní doba nám opět nabízí novou příležitost k obrácení. Jde především o očistu duše – myšlenek, slov a činů. Říká se, že děti jsou formovány především rodinou. Možná by nám právě postní doba mohla posloužit k zamyšlení, o jakou formaci jde. Všichni víme, že jde především o to, co děti prožívají a pozorují v rodině – život rodičů, prarodičů, starších sourozenců apod. Ale jsou tu i jiné, neméně silné vlivy. Zadáváme-li se na malé dítě, jak něco zaujatě pozoruje nebo zkoumá, žasneme nad tím, jak jeho čistá duše vnímá svět.

Dokáže např. velmi dlouho stát a dívat se s velkým zaujetím na práci bagru, lezení broučka, jízdu vlaku...

Jako by se svět právě teď vynořil před jeho očima, jako by právě teď byl pro něj stvořen. Dokáže ve své mysli jít stále do větší hloubky a znovu a znovu se k dané činnosti s radostí vracet.

Ano, takové schopnosti byly dětem darovány. Čisté srdce a umění žasnout.

Druhým velkým obdobím, kdy je člověk schopen (je-li k tomu veden) přemýšlet sám o sobě a zamýšlet se nad světem kolem sebe, je období puberty. Samozřejmě je s tím spojena i řada problémů. Proto někdy rezignujeme a necháme být děti drzé, bez řádu a především s nimi nedokážeme vlídně komunikovat. Omezujeme se především na příkazy a pak na řešení následků. V dobré rodině by ale měla fungovat jiná forma komunikace. Měli bychom vědět jeden o druhém a jako rodiče bychom se měli zajímat, čím dítě žije, co čte, na co se dívá, jaké má kamarády apod. Nemělo by jít o výslech, ale oboustrannou dobrou komunikaci. Stejně tak můžeme i my říct, co zaujalo nás. Jde o otevřené, upřímné vztahy, kdy dítě pocituje naši lásku, ale jsou zde i jiná pravidla platící pro všechny.

Je třeba, abychom si byli vědomi své odpovědnosti za vnitřní formaci našich dětí. V dnešní době je to opravdu těžké, zvláště když laskavá rodičovská autorita se stala popelkou a děti jsou často našimi veliteli.

Už dlouho přemýšlím o tom, že bychom se měli povzbudit v tom, abychom naše děti vedli k odvaze odolávat tlaku spolužáků a k umění chránit se před hříšnými věcmi. Je známo, že tato doba, plná lákavých nabídek a nových trendů, v nás vytváří obecné povědomí, že to, co nabízí, musíme mít také, a že se tak, jak ona diktuje, musíme i chovat.

Dnešní doba přinesla (mimo jiné) také i stírání hranic mezi dobrem a zlem. Mnozí rodiče jsou ve svém výchovném působení zmateni a většinou nakonec rezignují. I když jim svědomí říká něco jiného, přece jen se často nechají zviklat tvrzením dětí – „všichni to už mají“, „všichni se na to dívají“, „všichni to čtou“. Argument je o to silnější, že se to děje i ve věřících rodinách.

V tomto článku bych se chtěla zmínit především o četbě časopisů „Bravo“, „Dívka“ a podobných. Jsem si vědoma, že tímto tématem kousnu do kyselého jablka, ale jedná se o vážnou věc, neboť tyto časopisy čte velké množství mládeže i dětí z křesťanských rodin. Rodiče dobře vědí, o jaké opravdu nemravné (musíme je nazvat pravým jménem) časopisy jde. Často říkají: „Když si je nepřečtou doma, přečtou je jinde.“

Je třeba si ale uvědomit, že jde o jeden ze závažných způsobů deformace našich dětí. Je v nich spousta nevhodných podnětů a vlivů, které na naše děti působí a vedou je proti křesťanským zásadám (např. výklad osudu z karet a další). Také mnohé rady z oblasti sexuality, které jsou zde dávány, jsou pro ně naprosto scestné a hříšné. Pocho-pitelně, předmanželská čistota se zde nenosí. Čtenářům jsou v těchto časopisech přímo dávány návody k pohlavnímu životu v dospívání (sami vydavatelé uvádějí věk, pro

který je časopis určen, mezi 11.–15. rokem). Někdy je zde sice uvedeno slovo psycholožky jako laciné, bezvýznamné varování, že např. „s pohlavním životem by se mělo začít, až je vztah pevný“. Ale cožpak právě první lásky nebývají vnímány jako ty nejpevnější?

Některé děti zdůvodňují četbu tím, že jsou tu populární zpěváci, a tvrdí, že to ostatní nechtou. Nedejte se tím ukolébat – ďábel mistrně pracuje. Nemohu přece dát dítěti peníze na něco, co v sobě obsahuje pravý opak křesťanské morálky. Je to otrávené jablko.

Prosím, probudme se my rodiče, mluvm s našimi dospívajícími o tom, co učí Ježíš Kristus, a vysvětlujme, proč nás takto chrání. Duše je opravdu Boží a naše děti to musí vědět, že když odmítnou Boží cestu, poškozují svoji duši, a tím i sami

sebe. Přestávají vidět Boží obraz v sobě a nevidí, pro co byly Bohem na svět povolány. Tak nemohou být šťastné.

Nebojme se věci nazvat pravým jménem. A když si naše děti přesto budou tyto časopisy číst nebo se dívat na něco nemravného, budou vědět, že mají hřích a že škodí samy sobě. Je třeba si také uvědomit, že kupováním a četbou těchto časopisů podporujeme obrovský kolos byznysu, který zneužívá a deformuje naše děti – od antikoncepce až po materialistické pojetí života.

Kéž přijmeme od Boha dostatek síly, která k nám proudí skrze svátosti. Kéž bychom dostali slibu, který jsme dali při křtu našich dětí: S Boží pomocí.

Marie Mléčková (Katechetické listy č. 3, 2006/2007)

Naše kostely III

dokonšení ze strany 1

Po válce (až doposud) byl vrácen pouze nejmenší z nich. R. 1927 byla v kostele instalována nová křížová cesta. Obrazy pro ni nechal zhotovit tehdejší farář P. Josef Chytil, a to podle originálů prof. Feldmanna z Mnichova. R. 1930 byla posvěcena socha sv. Terezie od Dítěte Ježíše. (Před svěcením pronesl v braneckém chrámu své kázání o Terezičce katecheta z Kelče a pozdější pražský arcibiskup P. František Tomášek). R. 1937, u příležitosti 150 let od posvěcení kostela, došlo k výmalbě interiéru, rovněž byly ozlaceny oltáře a kazatelna. Kapli v Policích, která byla postavena r. 1933, posvětil dne 16. 10. stejného roku místní rodák P. Ferdinand Slavík. O deset let později dostala kaple zvon: byl posvěcen v Brankách ke cti sv. Barbory spolu se zvonem sv. Michaela archanděla, určeným pro zvoničku na Oznici. Během války (1944) byly v Brankách posvěceny nové jesličky. Došlo také ke zdokonalení betléma: r. 1962 byl osvětlen a některé jeho části mechanicky upraveny tak, aby se mohly pohybovat.

I během komunistické diktatury pokračovalo dění kolem kostela, i když v omezené míře. R. 1952 byla vymalována sakristie, r. 1960 obilena fara a vyměněn vodovod. Z dalších oprav připomeňme, že r. 1954 došlo k opravě střechy nad sakristií a jejímu oplechování, s opravou střechy kostela se začalo roku následujícího. R. 1957 byly pořízeny nové varhany a o rok později obrazy 12 apoštolů (na přední straně kůru), a to zásluhou pí. Marie Bognerové, akademické malířky z VM. R. 1969 byla v kostele provedena elektroinstalace a dva roky nato byla pro oteplení kostela pořízena el. kamna (6 ks). V r. 1972 došlo k obnově vnitřní výmalby (zásluhou zaměstnanců Charity v Červeném Kostelci – p. František Petrák z VM). Ve stejném roce proběhla i oprava a čištění varhan. Dále následovala instalace elektrického zvonění (1974). Nové lavice byly pořízeny r. 1976. Úprava liturgického prostoru podle směrnic II. vatikánského koncilu začala r. 1980. Byl pořízen nový obětní stůl, ambon a sedadlo pro kněze. Za zhotovení těchto liturgických prvků (stejně i lavic) vděčí branecká farnost p. Josefu Dobe-

šovi z Kladerub. R. 1984 byly pod kůr umístěny dvě nové zpovědnice. Při příležitosti 200 let posvěcení braneckého chrámu (r. 1985) byly renovovány okapy střechy a proveden její ochranný nátěr. R. 1987 došlo k opravě fasády kostela, nicméně pro velkou vlhkost si kostel vyžaduje opakované a čím dál nákladnější opravy fasády i interiéru.

Posledním sídelním duchovním správcem v Brankách byl P. František Běhal (r. 1970 zde vystřídal P. Antonína Mláčka). Za něj došlo několikrát k udělení sv. biřmování (1977, 1979, 1983). Po jeho smrti (1994) sloužil v kostele P. Jan Uher; farníci (především p. František Štverák) jej obětavě přivázeli z Loučky. Za jeho působení bylo nutné z bezpečnostních důvodů odpojit v kostele již nevyhovující akumulční kamna. Do prvních sedmi řad lavic bylo namontováno topení, přičemž došlo k rekonstrukci rozvaděče v sakristii. Také byly nově zhotoveny vnitřní dveře bočního vchodu.

Na faře došlo r. 1996 k výměně oken (zhotovení nových oken včetně materiálu zajistil Obecní úřad v Brankách). V této době také byla farní budova napojena na veřejný vodovod. Z dalšího dění na faře vzpomeňme úpravy elektrických rozvodů, výmalbu některých místností, vybudování nového WC v přízemí, opravu poškozeného stropu na chodbě. Po povodňové kalamitě (1997) došlo k odvlhčení celé budovy. V r. 2003 byl zrušen stávající nevyhovující septik a byla vybudována nová (splašková) kanalizace (firma Stonavia).

V současnosti spravuje braneckou farnost P. Pavel Stefan (od r. 1998). Jedním z jeho prvních úkolů bylo provést nové ozvučení kostela. O. Pavel posvětil r. 1999 novou sochu sv. Jana Nepomuckého (u hlavní cesty z boku kostela), za něj také proběhlo v místním chrámě dosud poslední biřmování (r. 2002). Protože bylo zapotřebí kostel odvlhčit, byl r. 2001 odstraněn jeho vnitřní betonový obklad (kostel osekán do výšky cca 1m). Přitom došlo k výměně stávajících nevyhovujících kabelů a drátů uložených pod touto betonovou hmotou. Zároveň se vyměnila všechna osvětlovací tělesa instalovaná na této trase. Téhož roku bylo nainstalováno osvětlení věžních hodin halogenovými žárovkami. O rok později provedla firma Stonavia odvlhčení kostela z vnější strany včetně opravy schodů pro vstup do kostela.

V r. 2004 byl stávající, již značně poruchový mechanický stroj věžních hodin nahrazen novým s automatickým zapínáním potřebných funkcí, což si vyžádalo i rekonstrukci rozvaděče na věži. V r. 2005 byl nainstalován nový digitální číselník a o rok později byla provedena oprava pohonu a srdce zvonu. V měsíci červenci započaly práce na opravě střechy demontáží drátového el. vedení na budově kostela (vedení bylo nahrazeno kabelovým a uloženo do země). Firma Izotech provedla výměnu střešní krytiny a poškozených tesářských výrobků a udělala generální úklid stropu. V listopadu byly znovu napojeny věžní hodiny.

Poukazem na hodiny, měřič času se tedy tento příspěvek uzavírá. Čas ovšem běží dál. Z tohoto místa bych chtěl poděkovat všem, kdo se o náš branecký kostel starají. Za všechny jmenovitě p. Marii Janíčkové a p. Františku Štverákovi. Jemu obzvlášť děkuji také za mnoho cenných informací. Rovněž k jeho nedávným narozeninám a svátku dodatečně za nás za všechny vyprošuji hojnost Božího požehnání a ochrany od patronky braneckého farního chrámu.

P. František Urban

ZŠ Salvátor

Zápis

V pátek 2. února proběhl v naší škole zápis žáků do 1. ročníku na školní rok 2007–2008. K zápisu se dostavilo 16 dětí. Některé z nich usednout do lavic v příštím roce, jiné o rok později. Na všechny se moc těšíme!

Úspěchy našich žáků

- Dne 26. ledna 2007 se uskutečnila Chemická olympiáda, která se konala v Gymnáziu Františka Palackého ve Valašském Meziříčí. Naši školu na 9. místě pěkně reprezentovala žákyně 9. ročníku Radka Marjaková.
- V konverzační soutěži anglického jazyka v okresním kole obsadila hezké 3. místo Klára Vémolová z 9. třídy. Soutěž proběhla 6. února 2007 ve Vsetíně.

Lyžařský výcvik

Žáci 7. roč. v termínu 12.–16. února absolvují zimní lyžařský výcvikový kurz v oblasti Bumbálka pod vedením Mgr. B. Vodákové. Přejeme spoustu pěkných sněhových zážitků!

Recitační soutěž

XVI. ročník soutěže Krásenský zvoneček proběhne ve dnech 8. a 9. března 2007. Soutěž je rozdělena do tří věkových kategorií. Jako každoročně se soutěže zúčastní i naše děti.

Jarní prázdniny

Všem rodičům, babičkám, dědečkům a dalším rodinným příbuzným, kteří hlídají děti, oznamujeme, že v týdnu od 26. února do 3. března budou jarní prázdniny.

Sportování

Každý pátek vždy v 15–17 hodin v tělocvičně ZŠ Šafaříkova (vedlejší vchod) pořádá jednota Orla Valašské Meziříčí sportování pro všechny žáky.

Popeleční středa

Ve středu 21. února vstoupíme do liturgické doby postní. V 8 hodin budeme slavit ve farním kostele mši svatou. Srdečně vás zveme!

Jana Dobešová

Křest přijali

Lešná

Žaneta Klanicová

Valašské Meziříčí

Marek Salamon

Eva Škrlová

Na konec své pozemské cesty došli

Lešná

Jindřich Hrabánek *15. 7. 1930 +7. 1. 2007, Lešná 30

Bohuslav Frnka *13. 12. 1968 +24. 1. 2007, Vysoká 3

Branky

Pavčina Muchová *3. 6. 1915 +9. 1. 2007, Police 125

Valašské Meziříčí

Alois Kratochvíl *12. 4. 1926 +10. 1. 2007, Králova 552/55

Maria Kvasničková *26. 11. 1929 +17. 1. 2007, Smetanova 3

Marie Kočíbová *4. 9. 1925 +27. 1. 2007, Pod Oborou 334

Ludmila Bajarová *12. 9. 1927 +27. 1. 2007, Smetanova 589

Jan Kuběja *20. 2. 1921 +30. 1. 2007, Seifertova 657

Mariánské informace

V úterý 20. února se uskuteční ve farním kostele Valašské Meziříčí 19. oblastní setkání členů Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů. Začátek přípravné části v 15⁰⁰. Mši svatou bude v tento den liturgické památky fatimských dětí bl. Františka a Hyacinty sloužit o. biskup Josef Hrdlička. Prožíváme rok 90. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě, který byl ve Fatimě vyhlášen jako Rok milosrdenství. Bude to příležitost tímto způsobem vstoupit do doby postní. Jsou zváni nejen stálí účastníci, ale i ti, kteří se ještě nezúčastnili. Na akt zasvěcení Neposkrvněnému Srdci Panny Marie doporučuji vzít si s sebou svíci s ochranou proti odkapávání vosku.

Václav Chládek

Život farností číslo 2, ročník XIV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vvm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 18. února 2007

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>